

Bu i chi u th tr n Sông Pha

Tác Giả: Ph m Thành Châu

Chúa Nhật, 22 Tháng 7 Năm 2012 06:07

M a càng lúc càng n ng h t. Th tr n Sông Pha v i hai d y ph tr n qu c l 20 nh chìm ng p trong m a.

C u đ ng xe l a qua sông Cái đ u th tr n Sông Pha

Ng i đàn ông lom khom ch y, tay che đ u, c r t xu ng, t ng nh th m a s không đ xu ng ng i. Khi đ n m t quán ăn, ông ta t t vào hiên, đ ng giữ giữ áo, ph i n c trên tóc r i m i b c h n vào trong. M t cái quán bình th ng, gi ng nh băt c quán c m, ph , m ì nào trên qu c l , t nh l . Cũng mái tôle, vách ván, vài cái bàn g m c, trên đ ng đũa, mu ng, m y chai xì đ u, n c m...vài con ru i bay l ăng v ăng. Mùi m m c, mùi đ t l n v i mùi th c ăn g i cho ông ta c m giác đ ch u, t ng nh quen thu c v i n i n y r t lâu.

Trong quán đã có vài ba ng i đang xì x p ăn, m y ly bia đã c n. Có l h là th r ng vì bên l đ ng có m t xe be ch m y súc g to t ng, dài c vài ch c mét. H v a ăn v a nói chuy n nhất g ng v i nhau. Ng i đàn ông tìm m t góc, ng i tránh gió lùa. Qua khung c a s ông ta nhìn đ m đ m cái đ c c u l lói, r i nghiêng ng i nhìn cho rõ cái c u s t, đen đ i, gi ng m t con thú yên l ng ch u đ ng c n m a l nh. M y ng i đàn ông ăn xong, kêu lên “Tính ti n, bà ch !” M t ch đàn bà, c d i b n m i, t sau quày đi ra. H đ i đáp, c i nói x ả giao vài câu trong lúc tr ti n, r i toán đàn ông cũng lom khom ch y ra xe, n máy. Chi c xe be ì ch leo lên gi c c u, ch m ch p nh con kh ng long tr n qua giòng n c ch y xi c phía d i, m đ n trong m a.

Có ti ng lao xao ngoài đ ng. M y toán h c sinh đi h c v . Chúng đi t ng b n v i nhau, trò chuy n. Nh ng chi c áo m a đ màu. B n con gái đi nép d i hiên nhà, b n con trai thì l i ng c giòng n c m a, dùng chân t t n c vào nhau, đ u i nhau...Bu i chi u m a u ám b ng nh s ng đ ng h n lên vì l h c sinh. Ng i đàn ông ch t nh l i, l n tr c, cách đây vài m i năm, ông cũng ng i trong quán ăn nhìn ra đ ng và b n h c trò cũng đi h c v . C nh v t, nhà c a hai bên đ ng đã hoàn toàn đ i khác nh ng chi c c u s t và l h c trò v n th , dù l n tr c tr i không m a, các cô thì áo dài tr ng, các c u qu n xanh áo tr ng. Ông ng c nhiên t ng ch ng nh ng cô c u h c sinh ngoài kia v n c đi h c t lúc đó đ n bây gi . Đáng đi đ u

dàng c a các cô, v nhanh nh n vô t c a các c u v n th . Và n u không có c n m a, ông đã đ ng trên đ c c u ng m các cô đi h c v r i l n xu ng b sông, nhìn mê mãi giòng n c nh ông đã làm tr c đây, khi ông còn trai tr .

“Th a ông dùng chi?”

Ch ch quán đ ng bên ông t lúc nào “Xin l i ch !..”

“D , không sao. Ông có đ nh ăn hay u ng món gì? Hay ông ch ng i trú m a, cũng không sao!”

“Ch có cháo lòng không? Tôi nh l n tr c, có ghé l i m t quán ăn nào đó, hình nh đ ng kia kia, có món cháo lòng ngon l m”

“D tôi cũng có cháo lòng nh ng có l không ngon nh c cái quán mà tr c đây ông đã ăn”

“Thú th t tôi cũng không nh có ngon không, nh ng ó có m t k ni m nên t t c thành ra đ p và ngon. Lúc nãy tôi đi tìm quán cháo lòng thì ng i ta ch đ n đây. Bây gi sao không còn th y cái quán đó n a, ch ?”

“D , quán đó đã đóng c a, bán nhà cho ng i khác r i”

“Ti c quá! Ch cho tô cháo” Trong lúc ch ch quán lúi húi làm vi c, ông ta đ ý m i bi t phía tr c là quán ăn, phía sau làm n i c ng c a c gia đình. L i đi vô nhà sau n m ngay n i b p, cách bi t h n hai n i rõ r t.

M t cô h c trò ch y ùa vào nhà “Th a m , con đi h c v !” Nó xoay qua chào ông khách “Chào bác !” “Vâng, chào cháu!” Nó chào xong là bi n m t sau c a.

“Hùng i! Nh n u c m k o ba con v không k p” Ti ng con bé t sau nhà v ng ra “Sao gi n y ba ch a v , m ?”

“Nghe ba con nói chi u nay ghé tr ng đón em con r i ra x ng h p hành gì đó” Ch ch quán b ng tô cháo đ n, ông ta h i “Con gái sao đ t tên Hùng nh con trai?” Ch c i “ tr ng nó tên H ng, nhà quen g i Hùng t lúc nh , chúng tôi c t tóc ng n, cho m c đ con trai, chúng tôi thích con trai...”

“Tôi th y tên Hùng đ t cho con gái có v h p lý. Nhi u ông tên Hùng mà ch ng hùng dũng gì c , nh tôi ch ng h n”

Ch ch quán đ t tô cháo trên bàn, không tr l i, ch li c nhìn ông khách, xong ch quay v ng i sau quầy, khu t sau m y bó hàng xanh, t chín đ treo tòn teng nh nh ng v t trang trí. Ng i đàn ông thông th nhai nh ng mi ng lòng, mi ng gan, m t v n l đ đ ng nhìn ra đ ng m a. Ch ch quán chăm chú nhìn ông khách ăn, r i nh ch t nh ra đ i u gì, ch l y trái chanh, x c m y mi ng, đ t trên cái đĩa nh mang ra

“Tôi quên đem chanh. Ông có u ng gì không? N c ng t hay bia?”

“Ch cho tôi xin trà nóng. Tr i m a u ng trà thích l m”

“D , ông ch cho chút, tôi có sau nhà, trà cho khách u ng không đ c ngon”

“Cám n ch . Có l tôi là khách đ c bi t m i đ c ch đ i trà ngon”

“D , tôi đoán ông sành u ng trà nên ph i có trà th m cho ông. Th ng ngày khách ch u ng cà phê, trà bu i sáng. H ng i chuy n trò c bu i nên ch dùng trà th ng”

Ch ch l i v ng i ch cũ. Cô gái sau nhà đi ra, âu y m ôm vai m . Hai m con chuy n trò nhỏ nh gì đ y. Ông khách nhìn và c i.

“Ra đ ng ng i ta t ng là hai ch em. Gi ng nhau quá!” Ch ch quán cũng c i.

“Nó l n r i, lên trung h c mà c làm nũng v i m nh con nít” Ch nói v i con gái.

“N c sôi r i, con l y h p trà trên bàn th ra đây cho m . Xong r i lo h c bài, làm bài. Theo m hoài, bác khách c i cho”.

Ông khách không dám nhìn lâu, s b t nh , nh ng cũng nh n ra ch ch quán có đôi m t đ p và bu n xa x m nh đ m chiêu v m t n i nào. B ng ông nhú m ày l i, đôi m t đó, hình nh ông đã g p đ i? Ông ng c nhìn ch , b t g p ch ta cũng đang nhìn ông. C hai có v b i

r i.

Ông đành h i m t câu cho b t ng ng

“Ch i p quán n y lâu ch a?”

“D , sau gi i phóng đ vài năm”

“Ch c ch ng i vùng n y? Tôi nh i n tr c có th y đâu đó m y ch Th Tr n Sông Pha, hình nh lúc v a t ðò đ xu ng, ch i n l m”

“Nó còn đ y ch , có i tr i m a nên ông không th y” Ch ch quán b ng bình trà và m t cái tách trên m t khay nh .

“M i ông dùng trà”

“Cám n ch . Buôn bán có khá không ch ?”

“D , cũng đ s ng. M i khi tr i không m a thì gi n y cũng có lai rai khách đ n nh u”

“Ch cho tính ti n”

Sau khi tr ti n, ông khách nhìn ra đ ng

“M a i n quá!”

“M i năm, tháng n y đâu có m a. Hôm qua tr i còn n ng mà cũng không l nh” Và nh hi u ý, ch nói “Tr i còn m a, n u không v i, ông c ng i đây t nhiên”

“Cám n ch , tôi đ nh đi loanh quanh đây, nh ng m a quá!”

“Có l ông mu n tìm ai?”

“Tôi tìm m t ng i quen. Thú th t, tôi ch nh tên, ch không nh rõ ng i, lâu quá!”

“Ch c ông bi t nhà?”

“Thì cái quán đ ng kia, nh ng đã đ i ch r i nên tôi ch đi lang thang cho đ bu n. Nói đúng ra, tôi tìm m t k ni m. Mà ch bi t, k ni m thì ng i thích thì gi , ng i không thích không mu n nh đ n. Nhi u khi chuy n không đâu, ch ng có gì đáng nh , l i nh su t đ i...”

Ch ch quán v l i sau quày, có v tò mò

“Ng i quen mà mình quên m t! Th làm sao ông tìm?”

“ Gi nh có tìm ra ng i, ch c gì ng i nh ra mình. Lâu quá! C vài m i năm, cho nên tôi tìm cho bi t thôi. Tôi nói th n y, ch c ch thông c m v i tôi li n. Bây gi , tình c ch tìm th y quy n v , quy n sách th i còn đi h c, hay rõ h n, ch đ c l i quy n l u bút ch ng h n, ch s b i h i nh l i t t c , th ng yêu t t c . Mà nh ng ng i b n tr c kia, nay đã khác r i, t g ng m t đ n tâm h n, suy nghĩ, cho nên trong nh ng giây phút h i t ng đó, cách t t nh t là ch đ n tr ng cũ đ ng nhìn, ch s th y l i c m t quăng đ i thanh xuân v i b n bè ngày tr c... Nghĩa là nó m t th gi i khác, cách bi t h n v i hi n t i. Tôi cũng th , tôi mu n đ n đ y, ng i l i cái quán ăn cách đây m y ch c năm, gi m t tô cháo, ăn xong, lang thang trên đ ng n y, đ ng đ c c u kia, ng m m y cô n sinh đi h c v , r i xu ng đ i b nhìn giòng sông. Cũng may, con đ ng còn nguyên, cây c u còn nguyên, giòng n c thì v n th , ch có cái quán ăn không còn mà thôi. Cái l là ng i tôi mu n tìm, tôi cũng c ao cô ta v n ch đ m i sáu, m i b y tu i thôi. Không ph i cho tôi bây gi , mà đ tôi tìm th y tôi l n đ u tiên trong đ i đ c cô ta ban cho cái h nh phúc đ p đ , thánh thi n c a tình yêu. Cho nên tôi nói v i ch là tôi đi tìm dĩ vãng, tìm ng i cũng có, nh ng l i không mu n g p ng i”

Ông khách nói m t h i nh s không còn d p đ th l ý nghĩ mình. Ch ch quán có v thông c m.

“Coi b ông cũng lãng m n d . Nh ng gi d , nay, ông g p l i ng i cũ, dĩ nhiên bây gi già r i, x u r i, ông còn gi tình c m, đúng ra, tình yêu c a ông đ i v i ng i đó không?”

“Ch v i tôi đ u l n tu i r i, nên tôi nói ch s hi u ngay. Tình yêu lúc đ u là đáng ng i, ánh m t, mi ng c i, l i nói...R i theo th i gian nó không là hình bóng n a mà là s c m thông, ch p nh n, hòa tan vào nhau. Ý tôi mu n nói đ đây là dù cô ta có th nào tôi v n c yêu th ng. Tôi yêu cái tình mà tôi tin r ng cô ta yêu tôi, yêu c tình tôi yêu cô ta n a. Th t khó gi i thích! Nh ng ch còn nh m t bài th c a ông Phan Khôi có câu “Li c đ a nhau đi r i! Con m t còn có đuôi”?

Qua bao năm dài nó còn l i là t m lòng ch không ph i vì tu i tác hay s c di n b ngoài” Bàn c a ông khách cách quày c a ch ch quán đ năm mét, nh ng ti ng m a nghe rào rào trên mái tôle, ông khách s ng i nghe không rõ, không thông c m nên ông nói l n ti ng. Ch ch quán có v b i r i, nhìn ra đ ng r i ch l i cú xu ng l y m n c đ n rót vào bình trà cho ông khách “Ông b o đi tìm ng i ta mà l i không mu n g p, v y ông đ n đây làm gì?... Đ tôi b thêm ít trà n a” “Cám n ch . Th t tâm, tôi mu n g p nh ng s ng i ta quên nên không dám đ i di n. Mà dù có còn nh , tôi cũng không nên xáo tr n cu c s ng c a ng i ta. Ch c ch n cô ta đã l p gia đình, có con cái, s ng v i h nh phúc bình th ng c a m t ng i bình th ng” Ch ch quán đi l y h p trà, m ra, nghiêng đ m t ít vào lòng bàn tay r i m n p bình trà, c n th n b vào. Ông khách ng c nhìn ch , hai khuôn m t g n sát nhau, ông th y rõ đôi m t đen chăm chú vào bình trà, chi c mũi thon, h i h ch lên, v ngh ch ng m, mi ng mím l i n a nh làm nghiêm, n a nh c i, gò má h ng, da m n.

Ông nghe c h i th n ng n t đ i ng c căng ph p ph ng s c s ng c a tu i sung mãn. Ông nói nh “Cám n ch , trà th m quá! V đ m và có h u” Ch ch v n cú xu ng, l c nh bình trà “Ông ch m t lát cho trà ng m. Trà Blao p ngâu, chúng tôi th ng u ng trà n y, quen r i” Ch quay v quày “Nghe ông k tôi cũng tò mò, mu n bi t câu chuy n ra sao và tên c a ng i hân h nh đ c ông nh mãi, su t m y m i năm. Tôi s c tìm giúp ông, bi t đâu tôi s tìm th y. Tôi là ng i đ a ph ng n y” “Lúc nãy ch b o tôi lãng m n, có l đúng. Chuy n ch ng có gì. V i ng i khác không đáng đ nh , nh ng v i tôi l i là m t bi n c l n trong đ i. Đ i khái nh th n y. Năm đó, tôi h c đ i h c s p ra tr ng, Sàì Gòn. Trong d p tôi theo m y ng i anh h đi d đám c i c a m t ng i bà con trên Đa L t, lúc quay v chúng tôi đ ng ý s ghé Nha Trang ch i. Tôi nh đó là l n đ u tôi theo qu c l 20 nên t t c đ u m i l và đ p. Đèo Ngo n M c, Đa Nhim, Sông Pha... Lúc v a vào th tr n Sông Pha thì xe b tr c tr c, ng i lái xe b o ph i ch h n hai ti ng đ ng h đ ng i ph tài đi mua ph từng v thay. Chúng tôi r nhau vào quán đ ng kia. Trong khi các ng i anh nh u nh t, tôi ch kêu m t t cháo lòng. Cô con gái c a ch quán đem cháo ra. Tôi đoán th vì tôi th y cô đi h c v , vào nhà thay đ r i ra ph v i gia đình ngay. Cô trông r t có duyên và vui. Bây gi g p l i, có l tôi không nh n ra, ch còn n th ng là cô có đôi m t đ p, đen nhánh, nh c i, môi h ng t nhiên. Tôi b o cô “Anh đi chi c xe đồ kia kìa, nó b h ph i s a, ít nh t vài ti ng n a. Anh ra đ ng đ c c u kia đ ng ch i, khi nào xe đó s a xong, em b o h ch m t lát và cho ng i ra kêu anh, đ c không?” “Đ c ch , nh ng n u kêu anh, anh s th ng gì?” “N u là ng i ph vi c đ đây, anh s bi u ít ti n đ cám n” “N u em g i?” Tôi đùa “N u là em, anh s t ng em qu tim c a anh,

đ em n u cháo, khách s khen ngon” Cô le i “Anh nói nghe mà ghê!”

Tính tôi v n th , đ n ch l là thích lang thang, nghiêng ngó c nh v t, đ ng sá, nh t là n i nào có chi c c u b c qua sông là tôi có th đ ng ng m nhà c a bên kia b , ng m giòng n c c gi không chán. Tôi nh r t rõ, khi tôi đ ng d i d c c u, m t tr i l n sau dây r ng cây âm u phía xa, màu mây tr i làm đ r c m t sông, ti ng chim v t g i nhau...Ch có ra đó đ ng ng m c nh chi u tà l n nào ch a? Đ p l m! V êm đ m c a th tr n yên tĩnh, hi hòa n y c i mãi trong trí tôi, bi n thành c ao ngày nào đ c v đây s ng, và m i bu i chi u ra ng m giòng sông... Trong lúc đang m màng thì tôi nghe ti ng kêu “Anh đó, v l lên, xe s p ch y r i” Tôi ng n lên th y cô h c trò, con ch quán, v a ch y trên b v a kêu. Cái b sông, tuy không cao l m, nh ng có c , nên cô b tr c chân, g ng l i không đ c, c ch y chú nh i xu ng phía tôi. Tôi gi đ c tay cô nh ng cô cũng ngã nhào vào ng i tôi, khi n tôi cũng suýt ngã theo. Đôi m t cô ng c nhìn tôi sáng long lanh. Cô m c c nên má cô h ng. Tóc cô dài và đen, v ng đ y cánh tay tôi. Không hi u sao tôi l i đ can đ m hôn lên môi cô, ch hôn ph t thôi. Môi cô m m, h i th cô th m nh c a tr th . Đó là n hôn khi n tôi rung đ ng, h nh phúc nh t trong đ i. Bao nhiêu năm r i, tôi v n c m t ng nh m i đây. Cô đ y tôi ra, l i l i, nhìn s ng tôi r i cô c i và nói “Ch y tìm anh b t m t!” Tôi nói “Cám n em”. Có l cô b xúc đ ng nên c lúng túng không lên đ c b d c. Tôi n m tay cô kéo đi “Anh tên Hùng, em tên gì?” “Phúc Lan” “Anh s tr l i thăm em” Lên kh i b sông , cô g tay tôi ra và ch y tr c. Cô m i l n, h i cao và m nh ng dáng đi đã uy n chuy n, tóc cô bay trong gió...” Ch ch quán b ng kêu lên “Thôi ch t, tr i m a mà tôi quên đ y m c i, t h t!” Ch khoác áo m a, c đ đ u tr n ch y ra c a, vòng ra sau hè. Ng i đàn ông không quan tâm, rót n c trà u ng, ông ta nh mu n k cho riêng mình nghe. M t lát ch quay vào, c i áo m a treo tr c hiên. Đ u tóc, m t mũi t đ m n c m a. Ch phân búa “M a l n quá, t h t c !” Ch ra sau quày, l y khăn xoa đ u tóc, lau m t, r i h mũi s t su t. Ng i đàn ông kêu lên “Ch b c m r i đó!” “Cám n, tôi s u ng thu c. Ông k t i đầu r i? Xin l i, tôi v i quá” “Chuy n đ n đó là h t, ch ng có gì hay ho” “Ông h a tr l i, r i ông có tr l i không?” “Thú th t, đôi khi tôi cũng quên b ng đi. Ch ng ph i tôi có ng i yêu khác, mà cu c đ i c b t đ u óc mình quay cu ng v i bao chuy n r c r i, khi nh đ n cô bé đó thì l i t h n mình ch đ p thu n ti n.

R i v đ i đ i năm b y lăm, tôi không th đi đâu đ c. Bây gi tôi xa l m. H n n a đ i ng i, bao nhiêu bi n chuy n, ch còn đ ng l i trong tâm h n tôi k ni m nh bé v i cô Phúc Lan và bu i chi u Sông Pha năm nào. Tôi nh ng i cũ, c nh cũ l m m i tìm v đây. Tôi th y thích đ đây, đ đ n già đ n ch t cũng đ c” Ch ch quán c i “N u ông v đ đây, h đ n quán n y, tôi tính n a giá thôi. Nh ng bây gi ông đ nh làm gì, có mu n g p l i cô bé ngày x a không? Theo ông k , có l tu i cô ta cũng c tôi, cũng đi h c cùng tr ng v i tôi, nh ng sao nghe cái tên l quá. Đ tôi giúp ông, tôi s h i các b n tôi đ đây, dù cô ta có đi n i khác cũng còn bà con, b n bè bi t cô ta. Nh ng h i ra thì báo cho ông cách nào. Ông có đ a ch không? Ông có mu n nh n gì v i cô ta không?” “Ý ki n ch v y mà hay. Tôi ch c n bi t cô ta đ đâu đ có đ p tôi ch đ n nhìn thôi, ch không g p. E cô ta đã quên h n tôi r i! L i n a tôi không mu n xáo tr n cu c s ng c a cô ta. Tôi là k ngo i cu c r i” “Ông c cho tôi đ a ch , khi tìm ra, tôi s báo cho ông” R i ch c i “Tôi cũng b t ch c cô bé ngày x a c a ông, h i ông, n u tìm ra cô ta, ông th ng gì cho tôi? Tôi không c n ti n cũng không c n qu tim c a ông” “Chà, khó hè! Thôi thì nh ch nói, tôi s đ n quán n y h ng ngày, su t quăng đ i còn l i c a tôi” “Đùa v i ông thôi, bây gi ông cho tôi đ a ch , nh ng bà x a ông n i ghen thì không ph i l i c a tôi đâu nghe” “Tôi ch ng có gia đình. Tôi đã là thanh niên râu r i, l thì r i! Ch có gi y cho tôi xin t , cây vi t n a”

Bu i chi u th tr n Sông Pha

Tác Giả: Ph m Thành Châu

Chúa Nhật, 22 Tháng 7 Năm 2012 06:07

Ch ch quán g i l n “Hùng i, đem cho m cây vi t và t gi y” Cô bé ch y ra “Con đem cho bác đ ng kia” Ch ch quán ng i nhìn con gái và ông khách, ng c nhiên th y hao hao nh hai cha con. Ông khách h i ý ki n ch ch quán “Có l tôi nên vi t m y giòng cho cô ta đ nh c l i chuy n cũ xem cô có nh ra không. Tôi nên g i cô ta là ch , là bà hay là cô?” “Tôi th y ông nên vi t là bà h p lý h n” “Ph i r i, g i là bà đ ng đ n h n. R i ng i ta không nh ra mình cũng không b o r ng mình thi u l ch s ” Ng i đàn ông ng i nép vào vách đ tránh b i m a, ch ng c m suy nghĩ m t lúc r i c m cúi vi t. Đ c đ n a trang ông đ c l i r i đem đ n cho ch ch quán “Ch xem tôi vi t th n y có đ c không?”

“Kính g i bà Phúc Lan,

“Tôi tên Hùng, cách đây g n hai m i năm, tôi là ng i khách đ n quán c a gia đình bà ăn tô cháo. Xong, tôi ra b sông ng m c nh trong lúc ch xe đò h ng ph i s a ch a. Bà có ra g i tôi vì xe đã s a xong, tôi đ c bi t tên bà là Phúc Lan. Tuy ch có th nh ng tôi v n nh đ n bà mãi. Hôm nay tôi ghé l i Sông Pha thì quán c a gia đình bà không còn n a! Tôi ch mong đ c bi t tin v bà bây gi ra sao? Bà ch c đã có gia đình, tôi thì cũng l n tu i r i, không còn nh ngày x a! Th nên tôi ch c mong bà xem tôi nh m t ng i b n n u bà còn nh ra tôi. Còn nh bà đã quên b ng tôi thì tôi xin l i bà v nh ng giòng ch vô duyên n y. Tôi đã k h t cho ch ch quán, ng i đ a mánh gi y n y, n u tò mò, xin bà c h i ch ta. Kính chúc bà và ông nhà và các cháu khang an, v n s nh ý. Kính th . Hùng”

Ch ch quán đ c xong “Ông vi t th n y đ r i, n u cô ta có h i gì v ông, tôi s k l i nh ông đã k cho tôi nghe” “Cám n ch . Ti c quá, hôm nay tr i m a, tôi không th đi lòng vòng th tr n n y” “đây bu n l m, tr i m a l i càng bu n h n. Ông t ng đi đây đi đó...mà l i thích đ đây cũng l ! N u ông ch , hy v ng ngày mai m a s t nh” “Sáng s m tôi ph i đi r i. Chào ch !” Nói xong ông ta l i xòe tay che đ u, r t c l i đi nép vào hàng hiên. Ch ch quán ng i nhìn theo ông ta cho đ n khi đi khu t. Ch b n th n đ c l i lá th r i xé, ném vào b p l a, ch gi l i cái đ a ch .

Sông Pha Ngày...tháng...năm...

“Anh thân yêu,

“Bu i chi u, lúc anh r i quán, em mu n ch y theo kêu anh, cho anh rõ r ng ng i anh mu n tìm là em, nh ng không hi u sao, em ch bi t ng i ch t l ng. T i đó, em c thao th c mãi. T ng t ng anh đang t trong quán tr đ ng kia, ngay t i Sông Pha n y...Anh g n đó mà sao em th y xa v i quá! Tình yêu c a em, c c m c a em, h nh phúc c a em...em t ng là tuy t v ng, bây gi đã hi n ra, nh ng em không còn quy n quy t đ nh n a!

“Và gi đây, em đang khóc khi vi t cho anh. Khóc vì m ng và gi n anh. Sao anh h n mà không

tr i? Ch m t cái tr t chân đ nh m nh, em ngã vào vòng tay anh, em g tay anh ra nh ng em không g đ c linh h n em, cu c đ i em ra kh i anh. Đã bao bu i chi u em ra ng i đ c c u, âm th m khóc vì nh anh. Em t ng nh anh còn đ ng đ y. Đáng anh cao, m t anh sáng, mi ng t i c i v i em. Vì i h a c a anh mà em hy v ng mãi. Nghe ti ng xe đồ ng tr c đ ng là em h i h p, th m nh r ng anh đang xu ng xe và đ n v i em. Ch anh ng i trong quán, không lúc nào là em không nhìn ch ng. Em yêu th ng c đ n ch ng i c a anh! Và tên anh, nghe ng i ta g i nhau, em cũng rung đ ng, nh anh.

“V i tu i th ngây, em ch c u mong đ c g p anh, nhìn anh, chuy n trò cùng anh, th thôi. Đ n khi tr ng thành, n hôn c a anh, vòng tay anh thành c m đ c anh p , đ c qu n quít bên anh.

“Khi quy t đ nh l y ch ng, em cũng ra đ c c u ng i khóc đ n s ng c m t mà ch ng bi t tâm s v i ai. Em ch bi t kêu lên v i giòng sông, v i gió chi u “Xin h n anh ki p sau” t ng nh gi s đ a l i c a em đ n v i anh. Nh ng bi t anh n i đâu? Chi u nay em cũng l i ra đ y, đ ng nhìn giòng sông, lòng em vui khi anh đã quay l i nh ng không kh i ng m ngủi vì nh ng c m ch ng còn gì. Em cũng đành thì th m v i giòng sông, v i gió chi u “Xin h n anh ki p sau”. Anh b o r ng đã quên em, ch nh đôi m t em r t vui, r t đ p. Bâ gi đôi m t không còn vui, cũng ch ng còn đ p đ n đ anh đã g p mà không nh n ra em! Em thì giây phút đ u đã bi t ngay là anh, nh ng không hi u anh có còn nghĩ đ n em không? Đ n khi nghe anh k l i, khi anh nh c đ n tên anh, tên em, em ph i ch y ra ngoài m a đ ng khóc vì xúc đ ng và đ kh i m m lòng ngã vào tay anh. Yêu anh, nh anh đã là m t h nh phúc. Đ c bi t anh cũng nh đ n em, h nh phúc và lòng bi t n anh tràn ng p lòng em. Bao nhiêu năm r i, n hôn c a anh, có bao gi em quên! Dù sao cũng là m t an i cho em, không b công em l p quán bên đ ng đ ch anh. Đ a con gái đ u lòng, em đ t tên anh đ m i ngày g i anh cho đ nh , và em cũng không ng nó l i ph ng ph t gi ng anh... T hôm nay em l i nhìn ch ng v phía bàn anh ng i, l i hy v ng. Anh v n th , nh ng em đã thay đ i. Em đã có ch ng, có con. Em th ng ch ng, th ng con. Em có m t gia đình bình th ng, m t h nh phúc bình th ng nh anh đã b o. Lý trí em thì nghe theo l i anh “Không mu n xáo tr n cu c s ng c a em” Nh ng t tim em, t tâm h n em, c mong ngóng đ c g p l i anh h ng ngày.

“Hay là th n y. Chúng ta th a thu n, c vào g n cu i mùa Xuân, m i năm anh v thăm em m t l n, cũng vào bu i chi u nh hôm tr c. Anh nh là khách l , ghé vào quán c a em. Anh đ ng chuy n trò, h i han gì em. Anh c ng i đ y, đ em đ c nhìn th y anh trong ch c lát, là ban cho em h nh phúc tuy t v i r i. Xin anh đ ng liên l c gì v i em c . Em không ghi đ a ch c a em là vì th .

“Em van anh, đ ng th c hi n ý đ nh v s ng su t đ i th tr n n y. Đ c c u còn đó, giòng sông còn đó, ánh n ng chi u v n v y. N u anh v h n n i đây, m i chi u anh ra đ ng đ y thì cái th m c kia s làm tr t chân em. L n n y, em bi t, s không g tay anh ra đ c n a”